Opłacono gotówką.

Nr. 32. 1936.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Redakcja i Administracja: Katowice — Wydział Powiatowy, ul. Marsz. Piłsudskiego nr. 45, III. piętro pokój nr. 46 — tel. 319-91 — konto P. K. O. 300.235.

Za redakcję: Franciszek Bąk — Wydział Powiatowy

Katowice, sobota, dnia 8 sierpnia 1936 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 2 lipca 1936 r.

w sprawie ustalenia stosunku rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych do przepisów innych ustaw i rozporządzeń.

Na podstawie art. 111 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 5, poz. 59) zarządza się co następuje:

§ 1. (1) Przepisów ustawy z dnia 29 marca 1933 r. o ulgach w zakresie oprocentowania i terminów spłaty wierzytelności hipotecznych (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 213) nie stosuje się:

a) do długów rolniczych, których sposób spłaty i oprocentowania został ustalony z mocy samego prawa w myśl przepisów art. 41 i 42 rozporządzenia o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych — od dnia wejścia w życie tego rozporządzenia,

b) do długów rolniczych, co do których sposobu spłaty i oprocentowania zapadło prawomocne orzeczenie urzędu rozjemczego lub została zawarta ugoda (układ) przed tym urzędem — od dnia wydania orzeczenia lub zawarcia ugody (układu).

2) Odroczenie terminu płatności długów hipotecznych na podstawie ustawy wymienionej w ustępie poprzedzającym nie stanowi przeszkody do zastosowania przepisu art. 41 ust. (1) rozporządzenia o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych, jeżeli umowny termin płatności długu hipotecznego przypadał w okresie przed 1 kwietnia 1935 r.

§ 2. W przypadkach, gdy instytucja wierzycielska, oznaczona jako uprawniona do zawierania układów konwersyjnych na Bank Akceptacyjny na podstawie art. 1 ust. (1) ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o ułatwieniach dla instytucyj kredytowych, przyznających dłużnikom ulgi w zakresie wierzytelności rolniczych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 109, poz. 973), zawarła lub zawrze z dłużnikiem układ konwersyjny, do wierzytelności objętych układem konwersyjnym nie stosuje się przepisów rozporządzenia o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych, dotyczących terminu spłaty i oprocentowania długów rolniczych.

§ 3. (1) Postępowanie sądowe prowadzone na podstawie prawa o postępowaniu układowem (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 93, poz. 836), jak również na podstawie rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej o zapobieganiu upadłości (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 3, poz. 20 i Nr. 27, poz. 244) oraz o zapobieganiu skutkom trudności płatniczych w rolnictwie (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 72, poz. 652), winno być z urzędu morzone w przypadku otwarcia w stosunku do tego samego dłużnika postępowania układowego, uregulowanego w rozdziale VII rozporządzenia o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych.

(2) Dłużnikowi, objętemu postępowaniem sądowem wymienionem w ustępie poprzedzającym, służy prawo zgłoszenia wniosku o otwarcie postępowania układowego, uregulowanego w rozdziale VII rozporządzenia o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych, bez potrzeby uzyskania zgody władzy nadzorczej wyznaczonej w postępowaniu sądowem.

(3) Koszty umorzonego postępowania sądowego obciążają dłużnika; w postępowaniu układowem prowadzonem na podstawie rozporządzenia o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych koszty te będą miały ten sam przywilej pierwszeństwa, co należności wymienione w art. 800 pkt. 1) k. p. c.

§ 4. Postępowanie układowe określone przepisami rozdziału VII rozporządzenia o konwersji

i uporządkowaniu długów rolniczych nie może być wszczęte, a wszczęte postępowanie ulga umorzeniu w przypadku prowadzenia co do tego samego dłużnika postępowania upadłościowego.

§ 5. (1) Wysokość odsetek ustawowych od długów rolniczych, podlegających przepisom rozdziału V rozporządzenia o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych, określa za czas do 31 października 1934 r. przepis art. 42 ust. (3) wymienionego rozporządzenia w brzmieniu nadanem mu przepisem art. 5 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o wysokości odsetek ustawowych, — za czas zaś od 1 listopada 1934 r. przepis art. 42 ust. (1) rozporządzenia o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych.

(2) W stosunku do długów rolniczych, podlegających przepisom art. 49 rozporządzenia o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych, przepis art. 42 ust. (3) wymienionego rozporządzenia w brzmieniu nadanem mu art. 5 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o wysokości odsetek ustawowych określa wysokość odsetek ustawowych jedynie za czas do ewentualnego odmiennego uregulowania wysokości odsetek przez urząd rozjemczy.

§ 6. W sprawach, wszczętych przed urzędami rozjemczemi do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich przed dniem wejścia w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych i niezakończonych prawomocnem orzeczeniem bądź urzędu rozjemczego, bądź — w trybie odwoławczym — orzeczeniem sądu okręgowego, należy stosować, zarówno w postępowaniu przed urzędami rozjemczemi jak i w postępowaniu sądowem, przepisy wyżej wymienionego rozporządzenia. Jeżeli, w myśl przepisów tego rozporządzenia, dotychczasowa właściwość sądu uległa zmianie, sąd winien z urzędu przekazać sprawę według właściwości.

§ 7. (1) Zakończenie orzeczeniem prawomocnem spraw, rozstrzygniętych na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o utworzeniu urzędów rozjemczych do spraw kredytowych małej własności rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 653) lub ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o utworzeniu urzędów rozjemczych do spraw majątków posiadaczy gospodarstw wiejskich (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 253), nie pozbawia dłużnika możności wszczęcia postępowania przed urzędem rozjemczym na podstawie przepisów rozporządzenia o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych, jeżeli przepisy tego rozporządzenia dają nową podstawę prawną do żądania ulgi, w spłacie długu rolniczego lub rozszerzenia ulgi przyznanej w orzeczeniu wydanem na podstawie przepisów, które obowiązywały przed wejściem w życie rozporządzenia o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych.

(2) Prawomocne orzeczenia urzędów rozjemczych, wydane przed wejściem w życie rozporządzenia o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych w sprawach, które zostały wyłączone z pod działania tegoż rozporządzenia, zachowują moc i nie mogą z tego powodu być uchylone lub zmienione.

(3) Przepisy ustępów poprzedzających stosuje się odpowiednio do ugód zawartych przed urzędami rozjemczemi lub sądami w toku instancji odwoławczej od orzeczeń tychże urzędów.

§ 8. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Sprawiedliwości, Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: (—) Sławoj-Składkowski
Minister Skarbu: (—) E. Kwiatkowski
Minister Sprawiedliwości: (—) W. Grabowski
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
(—) J. Poniatowski.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 53 z dnia 11 lipca 1936 r.)

Zarządzenie Ministra Skarbu

z dnia 17 lipca 1936 r.

o zmianie nazwy podurzędu celnego Huta Piłsudski.

Na podstawie art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1.

Podurząd Celny Huta Piłsudski w okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Mysłowicach otrzymuje nazwę: „Podurząd Celny Chorzów-Miasto (Huta Piłsudski)".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie ulega odpowiedniej częściowej zmianie zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 21 kwietnia 1936 r. (Monitor Polski Nr. 105, poz. 192).

Minister Skarbu:
(—) E. Kwiatkowski.

(Przedruk z Mon. Pol. Nr. 174 z dnia 29 lipca 1936 r.)

PISMO OKÓLNE

z dnia 27 lipca 1936 r.

o cenach soli.

(Nr. Apr. 73/11/1).

Do
Urzędów Wojewódzkich, Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę, Starostów i Prezydentów miast.

Nawiązując do pisma okólnego Nr. Apr. 61/12 z dnia 17 listopada 1934 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 132, poz. 273 z 20. XI. 1934 r.) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zawiadamia, że stosownie do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18. VI. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 48, poz. 347), od dnia 1 lipca r. b. cena soli szarej (jadalnej) została obniżona do 20 gr. za 1 kg. „w miejscu sprzedaży z opakowaniem sprzedawcy", w/g brzmienia pktu A 1 cennika, ustalającego ceny soli.

Do ceny tej nie mogą być zatem doliczane żadne koszty, aż do kosztu torebki włącznie. To samo dotyczy soli białej (kuchennej), której cena —

32 gr. za kg. w sprzedaży detalicznej — nie została zmieniona.

Podając powyższe, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o wydanie właściwych zarządzeń, któreby zapewniły zarówno ujawnienie cen detalicznych soli, jak i ścisłe przestrzeganie cen taryfowych przez detalicznych sprzedawców soli, oraz pociąganie winnych pobierania cen wyższych, w przepisanym trybie, do odpowiedzialności karno-sądowej.

Za Dyrektora Biura Aprowizacyjnego:

(—) St. Śliwa

KIEROWNIK REFERATU

(Przedruk z Dz. Urz. M. S. W. Nr. 21 z dnia 30 lipca 1936 r.)

Okólnik Ministerstwa Skarbu

z dnia 25 lipca 1936 r.

L. D. I. 54863/1/36

w sprawie przyjmowania interesantów.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy), Dyrekcyj Ceł, Urzędów Skarbowych, Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych, Urzędów Opłat Stemplowych, Inspektoratu Ceł w Gdańsku oraz wszystkich Urzędów Celnych.

Godziny przyjęć interesantów w urzędach i instytucjach są różne, co utrudnia obywatelowi orjentowanie się kiedy i gdzie ma możność załatwienia swoich spraw. Dla uzyskania informacyj traci on zupełnie niepotrzebnie czas i energję.

W celu usunięcia tej anomalji w funkcjonowaniu administracji skarbowej zarządzam by:

1) z reguły przyjmowanie i załatwianie interesantów odbywało się we wszystkie dni urzędowe w godzinach od 10 — 13 we wszystkich podległych mi władzach, urzędach i instytucjach;

2) forma załatwiania była konkretna i kompetentna, a więc załatwiający musi być do tego uprawniony czy z racji zajmowanego stanowiska, czy z tytułu delegacji;

3) czasokres przyjmowania i załatwiania interesantów nie był traktowany sztywno; przedłużenie poza godziny obowiązkowe zależy od ilości zgłaszających się, jak również i czasu koniecznego do ich załatwienia. Dane praktyczne powinny decydować o ilości potrzebnych urzędników do przyjmowania i załatwiania interesantów w danym urzędzie;

4) poza normalnym czasokresem przyjęć uwzględniano załatwianie interesantów zamiejscowych; urzędnikom, obowiązanym do przyjmowania interesantów, nie wolno było w godzinach na to przeznaczonych wyznaczać innych zajęć, pod pozorem których uchylaliby się od tych przyjęć;

5) we wszystkich urzędach i instytucjach, pod tablicą, zawierającą nazwę urzędu czy instytucji, była umieszczona druga z napisem: „Przyjmowanie interesantów od godziny 10 do 13".

Minister Skarbu:

(—) E. Kwiatkowski.

(Przedruk z Dz. Urz. M. Sk. Nr. 20 z dnia 30 lipca 1936 r.)

Obwieszczenie Ministra Skarbu

z dnia 28 lipca 1936 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 roku w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc sierpień 1936 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:

(—) E. Kwiatkowski.

(Przedruk z Mon. Pol. Nr. 176 z dnia 31 lipca 1936 r.)

Obwieszczenie.

Podaję niniejszem do publicznej wiadomości, że Wydział Powiatowy Katowice na swem posiedzeniu w dniu 23. lipca 1936 r. zatwierdził uchwałę Rady Gminnej z dnia 15. czerwca 1936 r. w sprawie pobierania w roku budżetowym 1936/37. opłat drogowych.

Michałkowice, dnia 31. lipca 1936 r.

Naczelnik Gminy

w z.

(—) Białas

Komunikaty.

Orzecznictwo

Najw. Trybunału Administracyjnego.

Forma zgłoszenia do władzy żądania pouczenia o środkach prawnych.

(Dokończenie z nr. 31.)

W skardze na powyższe orzeczenie, wniesionej do N. T. A., skarżący wywodzi, iż decyzja Kuratorjum z 29 lipca 1931 r. nie zawierała klauzuli odwoławczej, przewidzianej w art. 75 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnem, wobec czego domagał się, będąc osobiście w Kuratorjum w czasie od 9 do 14 sierpnia 1931 r., zgodnie z art. 77 tegoż rozporządzenia, zakreślenia czasokresu do wniesienia przeciw rzeczonej decyzji środka prawnego, jednakże nie otrzymał w tym czasie z Kuratorjum ani ustnego, ani też pisemnego objaśnienia, w jakiej formie i w jakim czasie ma decyzję Kuratorjum zaskarżyć. Ponieważ zaś zdał w dniu 20 sierpnia 1931 r. wymagany od niego i uprawniający go do nauczania w szkołach średnich egzamin i w dniu 26 sierpnia 1931 r. wniósł prośbę o

dalsze zatrudnienie go na zajmowanem stanowisku, zgłosił się ostatecznie w dniu 4 września 1931 r. do Kuratorjum, domagając się objaśnienia co do środka prawnego, i wtenczas dopiero — wywodzi dalej skarżący — Kuratorjum podało mu przez wizytatora C. ustnie do wiadomości, iż przeciw decyzji z 29 lipca 1931 r. służy mu odwołanie do Ministerstwa Wyznań Religinych i Oświecenia Publicznego. Wobec powyższego stanu rzeczy — konkluduje skarżący — termin do wniesienia odwołania począł biec dopiero od 4 września 1931 r., a wobec tego, ponieważ odwołanie wniesione zostało 8 września 1931 r., termin odwoławczy został przez niego zachowany, i odrzucenie odwołania przez Ministerstwo, jako spóźnionego, stanowi naruszenie ustawy.

Rozpatrując skargę oraz odpowiedź pozwanej władzy, N. T. A. rozważył, co następuje:

Według przepisu ust. 2 art. 77 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnem, jeśli władza wogóle zaniedba objaśnić stronę o przysługującem jej prawie odwołania lub skargi, strona może w ciągu 2 tygodni od chwili ogłoszenia lub doręczenia jej decyzji domagać się wydania lub też przesłania jej takiego objaśnienia i w tym wypadku termin dla wniesienia odwołania lub skargi liczy się od dnia otrzymania od władzy objaśnienia. Otóż skarżący twierdzi, że takiego objaśnienia zażądał od Kuratorjum ustnie w czasie od 9 do 14 sierpnia 1931 r. a otrzymał je — również ustnie — dopiero 4 września, wobec czego odwołanie jego z 8 września 1931 r. wniesione zostało we właściwym terminie.

Okoliczności tych skarżący atoli nie przytoczył przed wydaniem zaskarżonego orzeczenia a w szczególności w odwołaniu do Ministerstwa, ani też nie wskazują na nie akta sprawy, wobec czego Trybunał zgodnie z przepisem ust. 3 art. 83 rozporządzenia Prezydenta z 27 października 1932 r. Dz. U. poz. 806 okoliczności tych nie uwzględnia. Zresztą z treści odwołania wynika, iż skarżący był w Kuratorjum, jak pisze, „2 razy przy końcu miesiąca sierpnia", po egzaminie kwalifikacyjnem, złożonym 20 sierpnia, a więc po upływie 2-tygodniowego terminu, wskazanego art. 77 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnem, co się zaś tyczy pobytu jego w Kuratorjum dnia 4 września, to skarżący zaznacza, iż „jedynie oświadczono mi 4 września b. r. w Kuratorjum ustnie, że sprawy przeniesienia mnie na emeryturę Kuratorjum cofnąć nie może". Z własnych więc oświadczeń skarżącego, zawartych w rzeczonem odwołaniu, wnosić można, iż okoliczności, na które w skardze powołuje się t. j. objaśnienie ze strony władzy, nie miały miejsca. Należy przytem odnośnie do przepisu, zawartego w ustępie 2 art. 77, nadmienić, że z uwagi na okoliczność, iż chodzi tu o ścisłe oznaczenie terminu zarówno co do zgłoszenia żądania o pouczenie, jak i co do udzielenia tego pouczenia, odnośne akty, t. j. zgłoszenie żądania i udzielenie pouczenia, wymagają sformułowania na piśmie, jużto w odrębnym akcie pisemnym, jużto protokularnie.

Z powyższych względów należało przyjąć, iż skarżący nie udowodnił, iżby odwołanie jego do Ministerstwa wniesione zostało w przepisanym terminie, i wobec tego N. T. A skargę, jako nieuzasadnioną oddalił.

(Wyrok z 21 II. 1936 r. I. rej. 4810/32).

W. Borkowski,
sędzia N. T. A.

(Przedruk z Gaz. Adm. Nr. 14 z dnia 15 lipca 1936 r.)

Prenumerata: roczna **12 zł,** półroczna **6 zł,** kwartalna **3 zł,** miesięczna **1 zł.** Cena nr. pojedyńczego **30 gr.** Gazeta wychodzi tygodniowo. — Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów „Gazety Urzędowej pow. katowickiego" należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.
„Gazetę Urzędową pow. katowickiego" można zamawiać i płacić we wszystkich urzędach pocztowych
Ogłoszenia: Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu.

Tłoczono w Drukarni Siemianowickiej (wł. P. Pronobis) w Siemianowicach Śl. ul. Staszyca 17 — tel. 231-08.